

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **O. A.**, zast. Mgr. Ing. Janem Procházkou, LL.M. eur., advokátem se sídlem Karolinská 654/2, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 10. 2015, čj. OAM-123/LE-BE02-P17-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20. 12. 2016, čj. 32 Az 49/2015-38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ing. Janu Procházkovi, LL.M. eur., advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **6 800 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 28. 7. 2015 žalobce, státní příslušník Ukrajiny, žádal v ČR o mezinárodní ochranu. Ještě před podáním žádosti byl dne 24. 7. 2015 zajištěn za účelem správního vyhoštění. V ČR totiž pobýval bez cestovního dokladu a neměl zde ani vízum. Žalobce mj. uvedl, že není a ani nikdy nebyl členem žádné politické strany. Od narození žil v K. r., L. o.. Od října 2014 začali tuto oblast bombardovat separatisté a v únoru 2015 ji měli celou pod kontrolou. Během válečných operací na podzim 2014 zničila žalobcův dům bomba. Žalobce pak jezdil po Ukrajině a žil mj. i v K.. Tam údajně působí Pravý sektor, který nutí bojovat lidi proti separatistům. V I. o., kde nyní žije jeho matka, na něj též hleděli jako na cizího a řekli mu, ať jde bojovat za svou zem. Situace nebyla dobrá nikde na Ukrajině, nikdo nikomu nevěří. Z Ukrajiny odjel v březnu 2015. Nechtěl totiž proti nikomu bojovat. Válku považuje za nesmyslnou. V ČR by chtěl žít bezpečný život, nepřišel zde vydělávat peníze. Byl si vědom nelegálnosti pobytu v ČR. O mezinárodní ochranu záměrně nepožádal hned po příjezdu. Od kamarádů totiž slyšel, že Ukrajinci zde azyl nedostávají. Čekal, zda se nezmění něco v zákoně, resp. chtěl o azyl požádat, až bude zadržen. Zdravotně je v pořádku.

[2] Rozhodnutím označeným v záhlaví žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobcem uplatněné skutečnosti nespadají pod zákonem vymezené důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Krajský soud názoru žalovaného přisvědčil a rozsudkem žalobu zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností. Namítá, že v jeho věci byly porušeny základní zásady správního řízení a že žalovaný nevyložil ustanovení zákona o azylu eurokonformně. Dále polemizuje se závěrem, že o mezinárodní ochranu požádal účelově a opožděně.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (blíže k tomu usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Stěžovatel v kasační stížnosti netvrdí, proč by měla být ve smyslu § 104a s. ř. s. přijatelná. Naproti tomu poměrně obsáhle, byť ve velmi obecné rovině líčí, jakými zásadami se řídí správní řízení, avšak bez toho, aby právní argumenty srozumitelně vztáhl ke konkrétním okolnostem posuzované kauzy. V této věci přitom nevystala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně.

[7] Ve vztahu k námitce nedostatečně zjištěného skutkového stavu, resp. nedostatečného dokazování, NSS odkazuje na konstantní praxi (viz rozsudek ze dne 20. 11. 2003, čj. 2 Azs 27/2003-59, č. 181/2004 Sb. NSS nebo usnesení NSS ze dne 5. 1. 2017, čj. 10 Azs 222/2016-48). Tam uvedené právní závěry žalovaný respektoval, obstaral si o zemi původu stěžovatele dostatek aktuálních podkladů (§ 3 správního řádu). Shromážděné podklady v souladu s tvrzením stěžovatele popisovaly nepříznivou situaci v regionech na východě Ukrajiny. Stěžovatel neusiloval ve správním řízení o doplnění dokazování; nevyjádřil se ani k podkladům rozhodnutí.

[8] Rozhodnutí žalovaného není ani nepřezkoumatelné. Na základě podkladů obsažených ve spisu totiž žalovaný srozumitelně – v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu – vysvětlil, že i navzdory ozbrojeným střetům ve východní části země zůstává bezpečnostní situace na západní Ukrajině nezměněná a stabilní.

[9] Stěžovatel opíral svou žádost o udělení mezinárodní ochrany především o nebezpečí vyvolané sporem mezi ukrajinskou vládou a separatisty v jihovýchodní části země. NSS k tomu opakovaně konstatoval, že konflikt neprobíhá na celém území Ukrajiny (usnesení ze dne 9. 3. 2017, čj. 7 Azs 340/2016 - 28, bod 10, a tam cit. judikaturu). Žadatelé o mezinárodní ochranu musí prokázat dostatečnou míru individualizace dopadů probíhajícího ozbrojeného konfliktu. Stěžovatel tvrdil, že jeho dům zničila bomba. Z oblasti, kde hrozilo další bombardování, se však dokázal úspěšně přestěhovat. Skutečnost, že se stěžovatel trvale nepřesídlil např. do K. (kde po zničení domu pobýval), nebo třeba do I. o. (tam nyní žije jeho matka), přitom svědčí spíše o možnostech

pokračování

výběru míst, kde se stěžovatel mohl vnitřně přesídlit, než o nemožnosti takového přesídlení (srov. rozsudek ze dne 24. 1. 2008, čj. 4 Azs 99/2007-93, č. 1551/2008 Sb. NSS; k přesídlení v rámci Ukrajiny pak např. usnesení ze dne 3. 3. 2016, čj. 10 Azs 2/2016-33, bod 10).

[10] Ani stěžovatelova obava z povolání do vojenské služby sama o sebe není důvodem k udělení mezinárodní ochrany (viz rozsudky NSS ze dne 29. 3. 2004, čj. 5 Azs 4/2004-49; či ze dne 7. 8. 2012, čj. 2 Azs 17/2012-44, resp. cit. usnesení čj. 10 Azs 2/2016-33, bod 9).

[11] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se při odmítnutí kasační stížnosti opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[13] Usnesením ze dne 14. 11. 2016 NSS stěžovateli ustanovil zástupcem pro řízení o kasační stížnosti Mgr. Ing. Jana Procházku, LL.M. eur. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s.). NSS proto určil odměnu advokátovi za dva úkony právní služby dle § 7 a § 9 odst. 4 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., s přihlédnutím k § 11 odst. 1 písm. b) téže vyhlášky (převzetí a příprava zastoupení a doplnění důvodů kasační stížnosti ze dne 9. 3. 2017), tj. za dva úkony celkem 6 200 Kč. Ustanovenému zástupci dále dle § 13 odst. 3 téže vyhlášky náleží režijní paušál ve výši 300 Kč za každý učiněný úkon, tj. 600 Kč. Jelikož zástupce stěžovatele v tomto řízení nedoložil osvědčení o registraci plátce DPH, nenavýšil NSS jeho odměnu a náhradu hotových výdajů o částku DPH odpovídající. Celková částka 6 800 Kč bude k rukám zástupce vyplacena z účtu NSS do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. dubna 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu